

føre, at, naar man seiler langs Limfjorden, ser man mellem Ribe og Løgstør det største Antal af Bådeglibfiskere. De fleste ere Fruentimmer, ældre Koner, som ikke kunne udrette Andet, og som derfor gaa ud der og vade i Bandet til under Armene. Fiskerikommissionen siger, at de derved kunne opnaa at faae en Mal til det tørre Brød, og selv om man kun affaar en Enkelt af dem deraf, finder jeg, at det vilde være urigtigt, da dette Fiskeri ikke i og for sig kan skade. Den samme Bemærkning gjælder det andet Redskab, der omtales i min Sidemand's Forslag. Der kan kun gøres en meget indskrænket Brug deraf; det kan kun bruges i ganske stille Veir om Vinteren, naar der er Is paa Fjorden. — Det andet Hovedpunkt i dette Ufsnit er Forslaget til § 39. Jeg vil indrømme, at det kun er efter megen Overveielse, at jeg har kunnet slutte mig til Flertallets Forslag; men efter at jeg har søgt at komme til Erkjendelse af, hvad det Rigtige er, maa jeg tilføie, at nu er jeg ikke lenger i Tvivl, uagtet jeg hører, hvor stærkt Modstand der bliver reist mod dette Forslag. Det forekommer mig, at de Prinsipper, den ærede Minister er gaaet ud fra ved Lovforslagets Ufattelse, nemlig at Fiskeriet skal være en fri Næringsvei, hvorfor han ikke med Kommissionen har villet fastholde, at det alene skulde være for de Omboende, maa tale for Flertallets Forslag. Naar dette ikke vedtages, forekommer det mig, at man i Realiteten er inde paa, hvad Ministeren siger, at han ikke vil gaa ind paa, nemlig at Fiskeriet bliver alene for de Omboende. Malefiskeriet er nemlig det eneste, der kan være saa lønnende, at Fiskerne derfor kunne forlade deres Hjem, opslaa deres Lelte et andet Sted og tage Bolig der for at fiske; der er intet andet Fiskeri end Fiskeriet med disse Baad, for hvilket det betaler sig at forlade sit Hjem. Naar nu dette Forslag ikke vedtages, bliver det altsaa det Samme som, at Fiskeriet bliver lammet paa disse Fjorde, og da jeg bifalder, hvad den ærede Minister har sagt i Motiverne, at det er rigtigt, at Afdgangen til Fiskeriet betragtes som fri Næring, er jeg, for at gjøre dette muligt, gaaet ind paa Forslaget, som det foreligger fra Udvalget, og med de betydelige Indskrænkninger, som findes deri. Forslaget er kun stillet, for at Malebaadsfiskeriet maa kunne drives i alle Fjordene i 2 Maaneder; min ærede Sidemand har foreslaaet 3; men det kan man jo forstaa, hvis man synes, det er for længe. Fastholder man, at det kun bliver for 2 Maaneder, at disse Redskaber skulle kunne bruges, og at de endvidere ved Vedtægterne, som skulle foreslaas af en Kommission og stadfæstes af Ministeren, kunne helt forbydes i visse Dele af Fjordene, efter som de lokale Forhold paa ethvert Sted gjøre det tilraadeligt, saa synes mig deri at ligge en meget god Sikkerhed for de ærede Medlemmer, som frygte, at Indgrebet vil blive for stort. Der er fra forskjellige Sider fremkommet saa mange forskjellige

Betragtninger — jeg mener fra Mænd udenfor Salen, fra Fiskere og fra Fiskerimøder — at man, dersom man vilde tage Hensyn dertil, dog ikke kunde faae Forstand deraf; men vist er det, at Malebaad-det er et af de faa, maaske det eneste Redskab, der giver nogen virkelig betydelig reel Indtægt for de Fiskeridrivende. Det tror jeg ikke kan benegtes, og selvfølgelig maa man indrømme, at et Redskab, hvormed der fanges meget Betydeligt, kan altid siges at være skadeligt, men Skadeligheden bliver naturligvis større eller mindre, efter som det bruges i en videre eller i en mindre Udstrækning, og dersom man ser hen til de Udtalelser, der ere komne deraf, er det vist utvivlsomt, at Marfagen til mange af de betydelige Klager, der ere komne frem over Brugen af Malebaad, hovedsagelig er den, at det ikke har været saadanne Malebaad, som min ærede Sidemand meget tydeligt og klart har udtalt, at der her er Tale om; ikke alene er det Malebaad, der bruges paa en anden Maade, men det er aldeles ulovlige Redskaber. Jeg veed med Sikkerhed, at der er lavet Fiskegarn til at reise omkring med, som ere ulovlige, og som man har kunnet bruge, fordi der ingen Kontrol er, og da der med dem fiskes paa en ulovlig og skadelig Maade, er det ikke til at undre sig over, at Opinionen har reist sig imod disse Redskaber; og det er næsten mere underligt, at den ikke har reist sig derimod i en endnu stærkere Grad, end Tilfældet er. Jeg vil altsaa tilføie det ærede Thing at vedtage Forslaget under Nr. 13 tilligemed de andre Endringsforslag, jeg har tilladt mig at anbefale.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg vilde gjerne lægge et godt Ord ind for Bådeglib. Det er et Redskab, som hidtil er benyttet af den fattige Befolkning og, det tør jeg sige, uden nogen overordentlig stor Skade for Fiskeriet. Skadeligt er jo ethvert Redskab til en vis Grad, men jeg tror ikke, at det kan siges, at Bådeglib hører til de egentlig skadelige Redskaber. Det er ikke benyttet i nogen overordentlig stor Udstrækning, og det kan i alt Fald ikke bruges i stor Afstand fra Land, da den Paagældende selv skal føre det. Af Maleskængerne er ogsaa efter Kommissionens Mening den ene, nemlig Savlystren, skadeligere end Piglystret. Jeg kan ikke antage, at Fiskeriet dermed er af overordentlig Betydning, men i alt Fald er det et Redskab, som hidtil er blevet benyttet uhindret af den uformuende Befolkning, som ikke har Raad til at anstaa sig andre kostbare Redskaber, og jeg tror, at det vilde være Synd mod dem at forbyde dem Brugen deraf, naar der ikke er aldeles overveieende Grunde derfor, hvilket jeg ikke tror, at der er, i Særdeleshed naar man tager Hensyn til den overordentlig store Udstrækning, som de fredebe Arealer af Limfjorden vilde faae. — Jeg skal ikke modfætte mig det Endringsforslag, som er stillet af Udvalgets Flertal under